

Nameravana cerkev sv. Jožefa v Ljubljani.

Obljuba,

katero je storila ljubljanska škofija dné 12. maja 1895
za odvrnitev šibe potresa.

O moj Bog! Mi spoznamo, da smo ubogi grešniki, ki smo si zaslužili tvojo šibo.

Vendar pa te prosimo, prizanesi nam in pomagaj nam, da ti odslej zvesto služimo. Saj nečeš smrti grešnika, temveč, da se vrne s svojega pota in živi.

Prizanesi nam torej, prosimo te, in vsprejmi milostno našo obljubo, ki ti jo hočemo sedaj storiti, da se ob jednom zahvalimo, da nas ni zadela še hujša nesreča in da te prosimo, da šibo potresa milostno in za zmiraj odvrneš od našega mesta in naše dežele.

Obljubimo ti pa posebno procesijo z Najsvetejšim za Veliko nedeljo popoldne vsako leto, oziroma izpostavljenje Najsvetejšega, ako bi procesije ne bilo.

Obljubimo ti nadalje ustanoviti pet večnih svetih maš, ki naj se beró ob gotovih dnéh in v gotove namene; zlasti pa jedna na čast sv. Jožefu, po jedna pa na čast trem svetnikom božjim, katere si izberemo za posebne zavetnike zoper šibo potresa: sv. Francišku Borgiji, sv. Alešu in sv. Emigdiju.

Tako ti slovesno obljubimo.

Ti pa, o gospod Bog, ki nikogar ne potrebuješ, pa tudi nikogar ne zaničuješ, usmili se nas in vsprejmi milostno to našo obljubo ter jo spremljaj vsikdar s svojim svetim blagoslovom, sebi v čast, nam pa v dušno zveličanje in časno korist.

In vi mogočni pomočniki zoper nevarnosti potresa: sv. Francišek Borgija, sv. Aleš in sv. Emigdij, usmilit se nas tudi vi ter nas podpirajte z mogočno svojo priprošnjo pri Bogu, da moremo sveto živeti in srečno umreti, pa tudi, da Bog v svoji milosti odvrne od nas šibo potresa.

Ti pa, sv. Jožef, zavetnik sv. katoliške cerkve in varuh naše dežele, izročaj z Marijo, deviško svojo nevesto in našo materjo, to našo obljubo in vse naše in naših svetih zavetnikov prošnje Jezusu Kristusu, da je podpira tudi on, ki je naš zavetnik pri Bogu, očetu vsegamogočnem (I. Jan. 2, 1.), in ki, skušan v vsakovrstnem trpljenju, more usmiljenje imeti tudi z nami v vseh naših potrebah in stiskah. (Hebr. 4, 15.)

Sveti Bog! — Sveti močni Bog! — Sveti neumrljivi Bog? — Usmili se nas! Amen.

Druga obljuba, zadevajoča ustanovitev peterih večnih svetih maš, je pa v ožji zvezi s cerkvijo sv. Jožefa, kakor je razvidno iz pastirskega lista, izdanega na praznik varstva sv. Jožefa, 5. maja 1895, kateremu povzamemo sledeče:

Druga obljuba pa je ustanovitev peterih svetih maš. Ena teh sv. maš opravi naj se vsako leto, če le mogoče, dne 15. aprila (na dan potresa), druga v god varstva sv. Jožefa (tretjo nedeljo po Veliki noči), in sicer obe v zahvalo, da nas ni zadela še hujša nesreča, da nas je Vsemogočni obvaroval nagle in neprevidene smrti in da bi izprosili milostno odvrnitev šibe potresa od mesta in dežele. Tri druge sv. maše pa se ustanové v čast trem svetnikom, ki se kot posebni zavetniki proti šibi potresa na pomoč kličejo in se ustanové s tem namenom, da nam ti svetniki s svojo priprošnjo pomagajo ter pri Bogu izprosiyo, da v bodoče zanese našemu mestu in naši deželi s strašno šibo potresa.

Trije svetniki, katere imam v mislih, so: sv. Frančišek Borgija, sv. Aleš in sv. škof in mučenik Emigdij.

Sv. maša v čast sv. Frančišku Borgiji se bode brala, če mogoče 10. ali 16. oktobra, ona v čast sv. Alešu, če mogoče 17. julija in ona v čast sv. Emigdiju, če mogoče 9. avgusta.

Te sv. maše opravljale se bodo za sedaj v stolnici, pozneje pa v kateri drugi ljubljanski cerkvi, kar vam hočem précej natančneje pojasniti.

Morebiti ste namreč že slišali, da se namerava v Ljubljani sezidati cerkev v čast sv. Jožefu, zavetniku cele katoliške cerkve in ob enem varuhu naše ljubljene kranjske dežele, mogočnemu pomočniku v vsaki stiski in posebno zvestemu prijatelju ob smrtni uri. Upati je, da bo vendar v nepreoddaljenem času mogoče pričeti s zidanjem te cerkve.

K tej cerkvi tedaj, k cerkvi našega svetega deželnega zavetnika, prenesle se bodo potem, kadar bode izročena javni službi božji, omenjene ustanovljene sv. maše, gotovo v veliko tolažbo nam vsem, ako pomislimo, da se bodo po najčistejših rokah rednika Jezusovega, po rokah deviškega ženina najsvetejše božje Matere izročale naše prošnje in prošnje naših zavetnikov božjemu Izveličarju.

Ustanova večnih maš je torej naša druga obljuba. Da se ta ustanova zagotovi, sprejemal bodem hvaležno darove iz vaših rok, vendar pa s pogojem, da smem morebitne preostanke porabiti za drug blag namen, katerega vam hočem précej naznaniti.

Imam namreč še eno željo, ki pa ne spada k obljubi. Mislim, da bi bilo prav, ko bi v cerkvi sv. Jožefa, ki se ima na novo zidati, imenovanim trem svetim zavetnikom tudi še na kak drug način pokazali svoje češčenje, in sicer ali s tem, da se postavi poseben altar njim v čast, ali pa s tem, da se postavijo njihove podobe na kakem drugem altarju te cerkve; na tem altarju brale bi se potem tudi svete maše, njim na čast zaobljubljene. To, kakor pravim, je pa le želja, katere izpolnitev moramo prepustiti prihodnosti. Sedaj omenim le toliko, da bi se kaki morebitni preostanki v ta namen zbranih darov porabili za druge namene cerkve sv. Jožefa, ki se ima zidati.

Mili darovi za ustanovljenje sv. maš ali za zgradbo cerkve v čast sv. Jožefu blagovolijo naj se pošiljati po poštni nakaznici prečast. knezoškofjskemu ordinarijatu v Ljubljani; doneski za zgradbo cerkve sv. Jožefa pa tudi gosp. superijorju oo.-jezuvitov v Ljubljani.